

bogato gostijo in sleherniga razun kosila še obdarovali z obleko in tudi z denarjem, h katerim so še tudi milostljivi škof obile darove pridjali. Ljubeznjivi škof so se prav po očetovsko nekoliko časa pogovarjali z ubožčiki, ki so se od veselja jokali, de se jim je taka čast in milost zgodila, in so hrepeneli rokó milostniga gospoda škofa kušniti.

Pri krasnim kosilu je bilo vse veseliga serca, in zdravice, ki so se tu napivale, so veselje še poviksale. Pervo zdravico so napili Njih eksclencijske deželni poglavár „presvitlimu Cesarju Ferdinandu;“ potem milostljivi škof „svetimu Očetu Papežu, vikšimu dušnimu pastirju, in vsim njegovim ljubim ovčicam;“ v katerih imenu je potem predstojnik mestne gosposke zdravico napil „visoko častitimu novimu škofu.“

Veliko spoštovanje do milostljiviga noviga škofa očitno na znanje dati, je v spomin tega dneva mestno odborstvo dalo krasne bukve natisniti, v katerih se bere zgodovina Teržaške škofije, njenih škofov in več družih lepih reči. Iz teh bukev je bila tudi vzeta lepa pesem, ki je bila v poslednjim Novičnim listu natisnjena, in kjer stojijo tudi še 2 latinski, ena laška in ena nemška pesem enaciga namena. —

Kakor vsakteri novoizvoljeni škof dajo pri nastopu svoje škofije pastirski list na svitlo, so ga dali tudi Teržaško-Kopriški škof in sicer v latinskem in laškem jeziku; nam pa so prijazno privolili, ga v slovenski jezik prestaviti. Drugo pot bomo prinesli svojim braveam tisti del Njih pastirskiga lista, ki so ga milostljivi škof posebno svoji čedi — ljudstvu — namenili.

Pismo iz Amerike.

Is poslednjiga pisma, ki so ga naš častitljivi rojak, gosp. Miroslav Baraga, svoji sestri gospé Amalíi Greselnovi, lastnici Trebniške grajsine 24. Kimovca p. l. iz Makinaca pisali, nam je perpušeno, važniši verstice tudi v Novicah razglasiti. Celo pismo je polno veselih novic, kakó srečno se med Indijani katoljska véra razširjuje; gosp. Baraga pa na dalje še tudi tole pišejo:

„Nidavnej, kar sim iz Detroita nazaj prišel, kjer sim skozi dva mesca bil, de sim nov natis naših misijonskih bukvic v indijanskim jeziku poskerbel. Vsa zaloga v letu 1837 v Parizu natisnjenih bukev nam je večidel pošla, in brez teh bukvic bi tukajšni misijonarji ne mogli shajati, zakaj silno veliko Indijanov že zna brati, in vsi imajo veliko dopadajenje nad molitevskimi bukvami.“

„Neke dni preden sim indijanski kraj L' Anse zapustil, kjer je milostljivi Bog mojim opravilam posebni blagoslov dodelil, so prišli ljudomili Detroitški škof, gosp. Lefevre, sémkej in so s svojo prijaznostjo in s svojo gorečo besedo serca novih kristjanov takó vžgali, de bo tukaj zasejano seme naše svete vére gotovo prav veselo kalilo. Pri ti priložnosti so tu tudi z veliko slovesnostjo družbo treznosti osnovali, v katero so vsi odraseni keršeni Indijani stopili. Ginjeniga sercá smo bili tega priča. Visoko častitljivi škof v praznični škofji obleki so stali pri mizi sv. obhajila, in so v rokah držali listke, na katerih je v indijanskim jeziku zapisano stalo: „Jez I. I. se odpovém popolnoma in za vselej vsim hudim vinskim pijačam, in prosim Boga, de bi mi svojo pomoč za spolnjenje te moje obljube milostljivo dodelil.“ Zdej so zbrani Indijani zaporedama pred škofa poklekili, in ko so sleherniga blagoslovili, ki je k ti družbi pristopil, so jim podali listek imenovane družbe. Z veseljem so ljubi Indijani to obljubo storili in jo tudi — zvestó

„zvestó deržé. To je neizrečeno vesela reč, če se pomisli, de so ravno ti Indijani malo poprej silni pijanci bili in v pijanosti eden družiga ubijali in več družih pregreh dopernašali. Ali ne osramotijo ti divji ljudje naših omikanih narodov, ki se visoko čez nje povzdigujejo in vunder toliko moči v sebi nimajo, de bi zamogli pregrešnim razvadam slovó dati! — Pri ti priliki so škof tudi 5 odraslih ajdov v ti okolici (L' Anse) kerstili, ki so bili edini nekeršeni Indijani tukajšne misijonske okrajne.“

Kramarija „pri Kovaču“

v Šiški poleg Ljubljane gosp. Ferdinanda Šmida je oznanila kmetijski družbi, de bo napravila zalogo vsih navadnih in tudi novih semen detelj, trav, drevés in družih sadežev, po katerih kmetovavci poprašujejo. Tudi bo vsako naročilo za ptuje semena rada prevzela. Kér se kmetijska družba ne more s semen-skim kupčevanjem in naročevanjem pečati, nam je to oznanilo toliko ljubši, kér vémo, de se bo imenovana kramarija prizadevalo, vsakimu kupovavcu z dobrim blagam in po ceni postreči. Vredništvo.

Oznanilo prijateljam južnoslovanske literature.

Od slavniga in braveam „Danice“ in „Zore“ dobro znaniga pesnika Mirka Bogoviča so ravno na svitlo prišle različne poezije pod nadpisam: Smilje in Kovi-lje. Cena lepo natisnjene knjige je 30 krajc. v srebru. — Od ravno tega pesnika se zamorejo še tudi nekteri iztisi „Ljubice“ dobiti, cena je 20 krajc. — V bukvarnici gosp. Lerherja v Ljubljani so na prodaj.

Žalostno oznanilo.

29. dan maliga travna je umerl Goriški kó-rar, visokočastitljivi gosp. Balant Stanig, vikši šolski ogleda, začetnik družbe zoper terpinčenje živali i. t. d. Z njim zgubi Goriška škofija na vse strani pridniga, neutrudljiviga in neprecenljiviga možá, pa tudi slovensina gorečiga prijatla in podpornika, ki zasluži, de bi njegovo življenje v Novicah popisano bilo. *) Rojen je bil 12. Svečana 1774 v Bodrešu na Goriškem. Cigale.

*) Tudi Novice se jokajo na grobu rajneiga, ki jim je od perviga začetka noter do zadnje ure zvest prijatelj bil. Spodobi se tedej, de se njegov spomin tudi v Novicah po življenjopisu ohrani, za kteriga njegove prijatle v Gorici in pa častitiga dopisnika, gosp. Cigaleta prav lepo prosimo, de bi ga z združeno pomočjo sestavili in nam poslali.

Vredništvo.

Vganjka zastavice v poslednjim listu je: Luna, ktera le od sonca svojo svitlobo dobiva.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	1. Velikiga travna.		26. Maliga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	3	3	7
1 » » banaške....	3	—	3	12
1 » Turšice.....	1	57	2	12
1 » Soršice.....	—	—	2	40
1 » Rži.....	2	20	2	21
1 » Ječmena.....	1	50	2	—
1 » Prosa.....	1	47	1	50
1 » Ajde.....	1	30	1	30
1 » Ovsá.....	1	5	1	6